

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 85

гр. Перник, 14.04.2011 г.

Административен съд Перник, в закрито съдебно заседание па четиринадесети април през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

При секретаря, като разгледа докладваното от съдията Георгиева административно дело № 106 по описа за 2011г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините/ЗОДОВ/.

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по искова молба, с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, подадена от Ф.Б.В.,*** и А.Б.В.,***. Перник. Претенцията е да бъде осъдена Община гр. Перник да заплати обезщетение в размер на 113347.77.юва за причинени имуществени вреди в следствие на бездействието на общината чрез непредприемане на действия по обжалването на решение № 816/2006г. на Министерски съвет на Република България, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на настоящата искова молба до окончателното приключване на делото. Конкретизира, че вредите произтичат от обстоятелството, че община Перник не е обжалвала решението на Министерски съвет на Република България, с което е определена депа на квадратен метър на отчуждените имоти. Конкретизират също, че се касае за извършване на фактическо действие-обжалваис на решение на Министерски съвет. Вредите ги определят като имуществени и като настъпили в причинна връзка от бездействието на общината. Претендират присъждане на разноски.

Копие от исковата молба и доказателствата е изпратено на ответната страна по иска Община Перник. В срока за отговор пълномощника на ответника изразява становище, че иска е процесуално недопустим и моли съда да прекрати производството по делото. Доводите му в тази връзка се свеждат до обстоятелството, че ис е налице административна дейност и не е налице бездействие при и по повод извършване на административна дейност. Оспорването и воденето на дело е право на праноимащия, а не негово задължение. Претендира присъждане на разноски.

От приложените по делото доказателства и изложените от страните доводи. Административен съд Перник намира подадената искова претенция за процесуално недопустима, по следните съображения:

С решение № 816/2006г. Министерски съвет на Република България отчуждава за държавна нужда за изграждане на автомагистрала "Люлин" от км. 0*00 до км 19*135.21, съгласно влезли в сила парцеларни планове -имоти и части от имоти-частна собственост, описани по вид, размер, местонахождение, размер на парично обезщетение и собственик, съгласно приложения № 1 и № 2.

На настоящите ищци, в качеството им на наследници на Борис В. Николов. б.жител ***/11.01.2008г. и решение № 2136/13.11.2009г. на Общинска служба по земеделие и гори гр. Перник с възстановено правото на собственост, върху недвижими имоти с № 011111 и 011213 по картата на землището на кв. Даскалово. гр. Перник. Тези два имота преди възстановяването попадат в терена на имот № 011062, който е отчужден с решение № 816/2006г., Определеното обезщетение е в размер на 39477лв. за пълната площ на имот № 011062. Ищите не са правили постъпки за получаване

на полагащото им се обезщетение за отчуждените части от техните имоти. видно от становище на Кмета на община Перник.

В настоящето производство ищците твърдят, че Община Перник е била длъжна да оспори решението на № 816/2006г. Министерски съвет на Република България, 15 частта за полагащото им се обезщетение, защото отчуждените земи са със статут на такива по чл. 19 от ЗСПЗЗ и същата в качеството на бранещ интересите на неустановения собственик е имала правото и задължение то да оспорва законосъобразността на административния акт. действайки от свое име, по за чужда сметка. С оглед на бездействието си. изразяващо се в неизвършване на фактическо действие /видно от уточнителната молба от 21.03.2011 г./ обжалване на решението за ищците са настъпили претендираните като сума имуществени вреди, които са последица от бездействието на Община Перник.

С оглед на така описаната фактическа обстановка, настоящия състав приема, че иска е с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, който препраща към глава единадесета от АПК.

Разпоредбата на чл. 1 от ЗОДОВ регламентира отговорността на държавата, респективно общините за вреди произтичащи от незаконосъобразна административна дейност, свързана с издаване на административни актове, извършване на фактически действия или бездействия при вмеиспо от закона задължително действие. От посочената в исковата молба цена за обезщетяване, следва да се направи извод, че претенцията на жалбоподателите е за присъждане на обезщетение за имуществени вреди вследствие на необжалване на административен акт. Съгласно чл. 203 и чл. 204, ал. 1 и ал. 2 от ЛПК иски за вреди, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административните органи и длъжностни лица се предявяват след отмяна на административния акт по съответния ред, като исковите могат да се предявят заедно с оспорването на административния акт до приключването на първото заседание. За да бъде следователно предявеният иск допустим, е необходимо да са налице отменен административен акт или да са оспорени като неоснователни действия или бездействия на административния орган по смисъла на чл. 250 и чл. 256 от АПК. В случая е исковата молба не се прави искане за прекратяване на действие, което се основава на административен акт или на закона, нито се твърди неизвършване на фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона, и които действия и бездействия да са в причинна връзка с така твърдените вреди. Доводите са за неизвършване на обжалване, а не за фактически действия от органа на общинска администрация. В случая са налице административен акт, който не е бил обжалван. Правото на обжалване, правото на иск е правомощие и то е предоставено на лицето, което счита, че са нарушени неговите права и законни интереси, като посредством обжалването, то ще се опита да постигне определен целен резултат. Преценката дали да оспорва или не, е на носителят на това правомощие. Същият има възможността да упражни това свое право, но не и задължението. Обжалването на административен акт, респективно обжалването на съдебно решение не е административна дейност. Оспорването, респективно правото на иск е правно действие и по своето естество то е еднопотестативно процесуално правомощие. В случая не би могло да се приеме, че ищецът претендира присъждане на имуществени вреди, понесени от неоснователни бездействия на административен орган по смисъла на чл. 204, ал. 4 от АПК, каквато хипотеза съгласно чл. 256 и 257 АПК са налице само при неизвършването на фактически, но не и на правни действия. Исковите за обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са за отговорност от "административен деликт" - 01 административно увреждане, като вредите следва да са причинени от органи или длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност: управленска, властническа, публична дейност. Оспорването на административен акт, респективно съдебно решение не попада в приложното поле на чл. 1 от ЗОДОВ. Така предявеният иск

на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ не е допустим, тъй като специфичната отговорност на държавата и общините по посочения ред следва да се ангажира само в случаите, когато вредите са причинени от администрацията при административната ѝ дейност. 14 настоящия казус, твърделите от ищеца вреди не са му причинени по повод на административна дейност, свързана с упражняване на властнически правомощия, въпреки че ожечникът е административен орган.

На следващо място следва да се отбележи, че ищите /видно от исковага молба/ не са направили постъпки да получат обезщетението си за отчуждените имоти. В свое становище депозирано по делото Кмета на Община Перник е заявила, че сумите за отчуждението са преведени, но до настоящия момент нищите не са предявили искания за изплащане на обезщетението и не са представили документите за собственост. 11 настоящият състав приема, че е налице специален ред за обезщетение по чл. 32 и следващите от Закона за държавната собственост, поради което те могат да използват реда по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, само ако претендират вреда над размера определен им за обезщетение и съответно го докажат.

С оглед на всичко изложено по-горе и изключващата разпоредба на чл. 8, ал. 2 от ЗОДОВ и наличието на специален ред и начин за обезщетение посочен в Закона за държавната собственост, искът на Ф. и А. Велинови е правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е явява процесуално недопустим. При този изход на делото исковага молба следва да бъде оставена без разглеждане, а образуваното съдебно производство да се прекрати.

Настоящия състав като взе в предвид обстоятелството, че ответника не е станал причина за завеждане на делото, както и изрично направеното искане в становището му за присъждане на разноски и представен надлежно оформен договор за правна защита и съдействие от 05.04.2011 г., имащ характер на списък с разноски, от една страна, а от друга, че жалбоподателите също са ползвали адвокатска помощ, настоящия състав намира, че следва ищите да бъдат осъдени да заплатят на Община Перник договореното и изплатено възнаграждение в размер на 1300 лева, определено съгласно чл. 8, вр. с чл. 1, ал. 2, т. 4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, във връзка с чл. 143, ал. 4 от ЛП РС.

Така мотивиран, Административен съд Перник, приема предявеният с исквата молба от Ф. и А. *** за присъждане на 113347.77 лв. имуществени вреди за недопустим, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

Оставя без разглеждане предявеният с исквата молба от Ф.Б.В.,*** и А.Б.В.,***. Перник и връща исквата им молба.

Осъжда Ф.Б.В.,*** "Владайско въстание" № 89 и А.Б.В.,*** да заплатят на Община Перник сумата от 1300 лева разноски по делото.

Прекратява производството по АД № 106/2011 г. по описа на Административен съд Перник.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 7-мо дневен срок от съобщаване на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: /п/